

Salvador Dali

od ekstrawaganckiej sztuki do wystroju wnętrz...

Magdalena Woźniak (Excellent Design)

Ilustracje: kolekcja bd Barcelona Design

wnętrze • sztuka • refleksja

Swój geniusz, który był środkiem do sukcesu, Dali kreował i pielęgnował od dzieciństwa, stając się wyrafinowanym, o wyjątkowej wyobraźni i wrażliwości, a zarazem żądnym kontrowersyjnego rozgłosu, surrealistycznym malarzem, grafikiem, litografem, rzeźbiarzem, scenografem, scenarzystą, projektantem i publicystą.

— w zależności od nastroju — manipulował faktami na swój temat. Wystawienie swoich prac pod pseudonimem Jacinto Felipe i prowokacyjnie zaaranżowany artykuł pt. „Antysurrealista Dali” to tylko jeden ze środków do kreowania kontrolowanego chaosu. Salvadora Dalí’ego można również postrzegać jako wyjątkowego romantyka, który często pokazywał ideały w kontraście z przeróżnymi

Dali — jako człowiek o niezwyklej wrażliwości — ogromną wagę przywiązywał do tego, co go otaczało i kompozycji, jaką tworzył wystrój wnętrza, w których bywał. „Chabanais”, gdzie podziwiał erotyczny fotel, który kazał zbudować Franciszek Józef dla zaspokajania swoich rozlicznych pragnień, wanny rzeźbione w kształcie łabędzi, jakby pumeksowe schody zdobione lustrami

Salvador Dali to artysta, którego nie trzeba przedstawiać. Jego sztuka i ekscentryczny temperament uznane były na całym świecie już za jego życia, czym chlubić się mogą nieliczni twórcy.

„Kobieta z różaną głową”
 Salvador Dali, 1935 r.

„Ozdobne przedmioty w stylu secesji odsłaniają nam, w sposób najbardziej materialny, trwałość marzeń sennych w rzeczywistości, ponieważ przedmioty te, poddane dokładnym oględzinom, oferują nam elementy oniryczne w najwyższym stopniu halucynogenne”.

Salvador Dali (1931 r.)

LEDA CHAIR — Leopold Samsó (fotograf, który portretował eleganckie i zmysłowe projekty Dalí’ego w atmosferze zaczerpniętej z jego obrazów). Inscenizacja — Mercc López; sceneria — Amparo Chaler.

Szokujących anegdot na jego temat rozpowszechnianych jest wiele. Literatury o Dalí’m jest mnóstwo i jak to zwykle bywa w przypadku „szalonych twórców”, nie wszystkie wersje zdarzeń pokrywają się, bo sam artysta

szkaradziejstwami, którym pragnął się przeciwstawić, okazać swoją odrazę, aby pielęgnować piękno ciała, duszy, gimnastykę rozumu, w szczególny sposób wznosząc na piedestały fantazje miłości.

i draperiami w stylu Drugiego Cesarstwa oraz Palladia w Vicenzy uznawał za najbardziej tajemnicze i najbardziej boskie miejsca estetyczne. Natomiast wejście do grobowca królów Hiszpanii w Escorial — za najbardziej tajemniczy i najpiękniejszy zakątek świata. W latach trzydziestych w Paryżu Dali studiował między innymi artystyczne rysunki i dzieła Jean-Michela Franka — znanego projektanta i producenta

mebli, z którym utrzymywał przyjacielskie stosunki przez wiele lat, i z którym współpracował przy wielu projektach. Frank, tak jak i Dali, fascynował się secesją, którą surrealistycznie modelował. Między innymi ważną rolę odegrał tu obraz „Kobieta z różaną głową” z 1935 r. z krzesłem Leda i niskim stolikiem. Prototypy były wykonane przez rzeźbiarza Joaquim Camps i bd Ediciones

de Diseño, gdzie zorganizowano ich produkcję i ekskluzywny światowy marketing. Jednym z problemów, jakie pojawiały się w produkcji projektów Salvadora Dali, był dobór odpowiednich materiałów, których artysta nigdy nie sprecyzował. Równowaga oparta była na wrażliwości estetycznej artysty i możliwościach produkcyjnych fabryki. *Kolekcja Leda* — krzesło i stolik — jest wykonywana obecnie z lakierowanego na złoty kolor i polerowanego odlewku mosiądzu, a blat stołu, na którym leży wyjątkowe jajo z marmuru Carrara, jest matowy. Meble te są wprawdzie ciężkie i trudne do przemieszczania, ale za to ekstremalnie ekspresywne.

W roku 1930 Dali spisał swoje surrealistyczne pomysły i zebrał szkice rozmaitych projektów, które wraz z ukochaną Galą chcieli urzeczywistnić komercyjnie — widzieć w kinie, używać jako rekwizyty reklamowe w mediach, czy choćby na ekspozycjach. To były niezwykle obiekty o wielkiej, symbolicznej treści i wytwornej formie, mającej cieszyć go wszędzie, będące częścią jego życia i wywodzące się z fantastycznego świata, w którym żył. Niestety, w większości przypadków uznawano jego projekty za genialne, ale niemożliwe do zrealizowania i niehandlowe. Z czasem jednak pojawiały się one w świecie, ale już nie jako dzieła Dali’ego...

W latach 1934–35 Dali stworzył gwiazdę „Twarz Mae West mogąca służyć jako mieszkanie”, gdzie centralnie usytuowane niezwykle kształtne usta aktorki

były sofą, oczy obrazami na ścianach, podbródek schodkami, a fryzurą były udrapowane zasłony nad wejściem. W 1972 roku Dali wraz z Oskarem Tusquets’em zaprojektował Mea West lips — sofę pokrytą satyną w kolorze „rose shocking”, do pokoju Mae West w Muzeum Dali’ego w Figueres. Sofa ta jest najsłynniejszą sofą w kształcie ust o idealnych proporcjach, o genialnie odwziewiedlonych

wytrzymałości i trwałości — musiało upłynąć ponad 30 lat, żeby ten zmysłowy projekt mógł zostać wyprodukowany. W 1990 r. grupa ekspertów pod kierunkiem Oscara Tusquets postawiła sobie za cel urzeczywistnić projekty mebli Dali’ego narysowane dla Jean-Michela Franka. Innowacyjna wersja *DALILIPS* została zaprezentowana publicznie w 2004

Spośród ponad stu rysunków i modeli znajdujących się w archiwum fundacji artysty, bd rozpoczęła produkcję kilku najbardziej realistycznych, a zarazem charakterystycznych serii mebli Dali’ego. Dali, aranżując wnętrza, oprócz ekstrawaganckich mebli projektował również oświetlenie, kołatki do drzwi, klamki, gałki oraz wzory tkanin i obiekty o nieokreślonym przeznaczeniu.

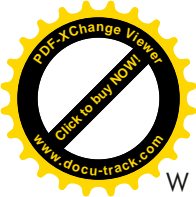
Salvador Dali i Oscar Tusquets w Port Ligat — 1975 r., fot. Oriol Maspons.

subtelnych zmarszczkach i doskonałym blasku oraz barwie. Wspaniały rezultat zachęcił do zaplanowania produkcji na trzysta sztuk, w nowo powstałej właśnie firmie bd. Niestety, ówczesne materiały nie zagwarantowały odpowiedniej

roku (w setną rocznicę urodzin mistrza), ze specjalnie przygotowanego odlewku polietylenu, w czterech pięknych kolorach: czerwonym, czarnym, amarantowym oraz białym. Ta ostatnia wersja może być także podświetlana.

Innowacyjna wersja DALILIPS wykonana z polietylenu.

W 1937 roku zaprojektował kolekcję produkowanych obecnie ekskluzywnych lamp Bracelli, Mulates i Cajones. *Lampa Bracelli* utrzymana jest w klimacie prac Jean-Michela Franka, z których artysta czerpał inspirację, i z którym współpracował, aranżując dom w Port Lligat. *Lampa Muletas* o konstrukcji wykonanej z drzewa cytrynowego, z ręcznie robionym kloszem, pokrytym beżowym

lnem, tworzy razem z *Cajones* niezwykle romantyczny nastrój, szczególnie w wersji czarnej pasując do eklektycznych klimatów glamour. Panelowa konstrukcja lampy pokrytej płatkami złota, z podpórką wykonaną z białego forniowanego buku oraz (nałożoną na ręcznie wykonany klosz) tkaniną w kolorze kości słoniowej, prezentuje wyjątkową elegancję

doskonale pasującą tak do minimalistycznych, jak i stylizowanych wnętrz. Dzięki wkomponowanym szufladkom, lampa Cajones przywołuje dodatkowo inną symbolikę, stosowaną z entuzjazmem przez Dali'ego. Od jedyne go spotkania z Freudem, szufladki nabrały dla artysty jeszcze bardziej psychologicznego aspektu. *VIS-À-VIS DALÍ DE GALA* narysowana była przez mistrza w 1937 r.

dla Jean-Michela Franka. To sofa o solidnej, drewnianej konstrukcji, tradycyjnie tapicerowana w 100% naturalnym jedwabiem, w kolorze parmeńskiego fioletu, zabezpieczona stożkowatymi sprężynami i podszyta wewnątrz białą bawełną. Rzeźbione drewno wzbogacono wypolerowanym, lakierowanym mosiądzem. Fotografia poniżej prezentuje Vis-à-vis z najnowszej Black Label Collection.

Black Label Collection

2009 rok jest rokiem Salvadora Dali'ego. Firma bd dla upamiętnienia dwudziestej rocznicy śmierci tego znakomitego artysty, pragnęła oddać mu hołd przez wyprodukowanie specjalnej, limitowanej edycji jego fantastycznej, a zarazem wyjątkowo ekskluzywnej kolekcji mebli. Wszystkie wykończenia są czarne, z elementami z mosiądzu pokrytego czarną patyną, ze słynnym jajem marmurowym (teraz w Black Marquina), płatkami złota i wybarwianym na czarno drewnem cytrynowym, tapicerowane czarną satyną oraz czarnym bielźnianym szyfonem (zastosowanym do kloszy lamp). Wytworne materiały i ręczna produkcja pozwalają przedstawić Państwu prawdziwie artystyczną kolekcję mebli, którą produkuje i sprzedaje na całym świecie od 1990 r. wyłącznie bd, pod auspicjami The Gala Salvador Dali Foundation mającej prawa autorskie do dzieł artysty. The Black Label Collection wyprodukowano w limitowanej edycji 105 sztuk (tyle lat Dali miałby w 2009 r.).

„Teorie Freuda są rodzajem alegorii ilustrującej pewne zahamowania dotyczące wyczuwania narcystycznych zapachów, które wydobywają się ze wszystkich naszych szuflad”.

Salvador Dali

Cajones i Mulates z Black Label Collection.

col-lecció

Więcej informacji o kolekcjach mebli Salvadora Dali na: www.ExcellentDesign.eu

Sofa Vis-à-vis z najnowszej Black Label Collection.